

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

שע א מיי פ"ו מהלכות
מ"ח הל' ח סמג
עשין יג טו"ש"ע י"ד סימן
רמב סעף טז ב"ב"א:
שעא ב מ"י פ"ו מהל'
ממרים הלכה ד'
טו"ש"ע י"ד סי' רמ סעי'
ז:
ג ג'טו"ש"ע י"ד סי' רמב
סעי' י"ז:
ד מ"י פ"ו מהל' ממרים
הלכה ד' טו"ש"ע י"ד סי'
רמ סעי' ז:
שעב ה מ"י פ"י מהל'
טווחת זכרת
הלכה יב ו' פ"ו ה"ל"ג:
שעג ז מ"י פ"ו מהל'
מ"ח הלכה ד' סמג
עשין יג טו"ש"ע י"ד סי'
רמב סעיף ט:
שעד ז מ"י פ"ו מהל'
מ"ח הלכה ט סמג
עשין פה טו"ש"ע י"ד סימן
רמב סעיף ט:
שעה ח טו"ש"ע טס סי'
רמב סעיף יא:
שעו ט מ"י פ"ו מהל'
מ"ח הלכה ו סמג
עשין יג טו"ש"ע י"ד סי'
רמב סעיף ט:
שעה י מ"י טס טו"ש"ע
סס סעיף י:
שעה כ מ"י טס טו"ש"ע
סס סעיף י:
שעה ל מ"י פ"ו מהל'
פ"ו הלכה ג סמג
לאין זו טו"ש"ע א"ח סימן
ז סעיף ב:

תורה אור השלם
1. וטוב לא יהיה לך שע
ולא יארך ימים בצל
אשר אינך ירא מלפני
אלהים: קהלת ח' י'
2. מפני שיבה תקום
והדרת פני זון ויראת
מאלהיה אני יי':
ירמיה י"ז לב
3. ויהי בצאת משה אל
האלה ויקמו כל העם
ויצבו איש פתח אהלו
והביטו אחרי משה עד
באו האהלה:
שמות לג ח

תוס' ר"י הזקן
אפילו הכי לא נטרח
שחרית וערבית. מקמי
אבוך. ורבי יהודה היה
רבו שלמדו, כי היה
תני לרמי בריה הנשרפין
בנסקלין והיה תני ליה
נסקלין בנשרפין, כדאיתא
באלו הן הנשרפין
[סנהדרין פ, ב] ולעיל
[לב, א] מיהו לה בגמרא
אב גרוא. כמהלך. וחייב
לעמוד. ופסק הר"ם
[ממרים פ"ו ה"ד] כפשט
הממרא דשמואל דמשמע
אפילו בנו רבו עומד
מפני אביו ואינו עומד
מפני. שהומו גרמא.
כלומר שזמן קבוע לעשות
המצוה והזמן גורם
עשייתה.

אין תלמוד חכם ראשי לעמוד מפני רבו אלא שחרית וערבית.
תימה למה איקפיד רבא לעילט שמה קמו מפניו שחרית
וערבית ולאו אדעתיה ונראה לפרש דדין זה אינו נוהג אלא בזאת
הדרין צבית הרב למסתמא עמוד שחרית וערבית אבל תלמידים
אחרים חייצין לעמוד אפי' מאה
פעמים ביום שמה יראה אחר ויחשדם
ואפילו אותם שדרין צבית הרב נמי
אס כלו פנים חדשות לריצין לעמוד:
[אין ת"ח ב'] תימה וכו' כל הני
דלעילא מיירי בלא קמו שחרית
וערבית וז"ל אינו ראשי אינו חייב
דפיי לעילן) ת"י: **ואימא מורא**
משקלות. פירש בקונטרס גבי משקלות
כתיב (דברים כה) אכן שלמה ולדק
יהיה לך וקשה ללא מליניו בשום מקום
דכתיב זהו מורא בהדיא ב ויש גורסים
מכשולות דכתיב (ויקרא יט) ולפני עור
לא תתן מכשול ויראת ואת א"כ מאי
משני פני פני גמר גבי מכשול נמי
כתיב לפני עור לא תתן מכשול וי"ל
ללא דמי (ע) דעמידה מפני זקן שיך לירא
מפני השם כדאמר (צ"ק דף מה): את
ה' אלהיך תירא לרבות ת"ח ור'
יחזק מפרש דמלינו מורא במשקלות
כדאמר (במדקס) וזכר את אשר עשה
לך עמלק ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים היינו בשביל המשקלות ועל
עון זה צא עמלק דכתיב פרשת
משקלות כתיב וזכר את אשר עשה
לך עמלק כפרשת כי תלך והיינו
דכתיב במשלי (יא) מאזני מרמה
תועבת ה' ואכן שלמה לזנו וסמון
ליה צא זדון ויצא קולן כלומר שעל
עון זה צא זדון וקולן של עמלק:
ותפילין

אינו כדי לעמוד מפני בני ואפילו הוא רבאי רבאי הוא רבאי רבאי
כבוד בית נשיא איבעיא להו רבוב כמהלך דמי או לא אמר אביי ת"ש
[א] ה'טמא וישוב תחת האילן וטהור עומד טמא טמא עומד תחת האילן
וטהור יושב טהור ואם ישב הטמא וטהור טמא וכן באבן המנוגעת ואמר
רב נחמן בר כהן זאת אומרת ירכוב כמהלך דמי ש"מ איבעיא להו מהו
לעמוד מפני ספר תורה ר' חלקיה ור' סימון ור' אלעזר אמרי קל וחומר
מפני לומדיה עומדים מפניה לא כל שכן ר' אלעי ור' יעקב בר זבדי
הוו יתבי חליף ואזיל ר' שמעון בר אבא וקמו מקמיה אמר להו הדא
דאתון חכימי ואנא חבר ועוד כלום תורה עומדת מפני לומדיה סבר לה
בר' אלעזר דאמר ר' אלעזר אין ת"ח ראשי לעמוד מפני רבו בשעה
שעוסק בתורה **ל"י** עליה אביי: **ה'הביטו אחרי משה עד בואו האהלה ר'**
אמי ור' יצחק נפחא **ה'חד** אמר לגנאי וחד אמר לשבח מאן דאמר לגנאי
כדאיתא מ"ד לשבח אמר חזקיה אמר לי ר' חנינא בריה דר' אבהו א"ר אבהו
א"ר אבדימי דמן חיפא **ה'חכם** עובר עומד מלפניו ד' אמות וכיון שעבר ד' אמות
יושב **אב ב"ד** עובר עומד מלפניו מלא עיניו וכיון שעבר ד' אמות יושב **ג'נשיא**
עובר עומד מלפניו מלא עיניו ואינו יושב עד שישב במקומו שנאמר
והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: **ה'כל** מצות עשה שהזמן גרמא
וכו': ת"ר איזוהי מצות עשה שהזמן גרמא סוכה ולולב שופר וציצית
ותפילין

או כתיפו של זה הנושאה: מהו לעמוד. מי מתייב למיקס או לא: סורה עומדת מפני לומדיה. בתמיה לפי שעוסקים בדבר הלכה היו קרי להו לדידהו תורה עזמה ולדידה קרי לומדיה: לייט עליה אביי. אהך דרבי אלעזר כל מאן דליית ליה: כדאיתא. משום דדבר מנוגה הוא לא ראה לפרסמה והרי הוא מפורש **ה'במדקס** רבי תנחומא **ה'ראו** כמה עדים שוקיו כמה לוארו שמן הכל משלנו: עומד מלפניו. משמחיל לוכנס לתוך ארבע אמות ואינו יושב עד שיעבור הימנו ארבע אמות השניות: שנאמר והביטו אחרי משה. ומשה נשיא היה: ותפילין

מכבוד שמס. שהרי פני יוצרו אינו מקבל אלא שחרית וערבית
הלכך מי שעומד מפני רבו שחרית אינו ראשי לעמוד מפניו אלא
ערבית: אמאי לא. מאי טרחא איכא אורחא דמילתא הוא: לא
יטרח גרסינן: וטוב לא יהיה לרשע. אין טוב אלא תורה (ט) שנאמר
כי לקח טוב אלמא תלמודו משתכח
ולא יארץ ימים אלא כלל מה טעם
לפי שאינו ירא מלפני ה' ומורא זו
קימה היא כדמפרש ואזיל: **מוראם**
רבי. דגבי רביה נמי כתיב (ויקרא
כה) אל תקח מאלתו וגו' ויראת וכן
גבי משקלות (דברים כה) **ה'אכן** שלמה
ולדק וכו': פני פני גמר. כתיב הכא
מלפני וכתיב התם (ויקרא יט) מפני
שיבה: והוא רבו. הבן רבו של אביו:
מקמי אבוך. ואע"ג דרבי יהודה
רביה דרבי יחזקאל אבדה הוא כדאמר
לעיל (דף ג.) אבא לא תתניח הכי:
אלא מאי קאמר ליה. אמאי לריך
לאזהריה חי ללא למילף מינה הוראה
בעלמא דאף על פי שהו רבו חייב
לעמוד מפניו: **אני אינו כדאי לעמוד**
מפני בני. קס"ד דה"ק אני רבו של
בני ולא הייתי כדי לעמוד מפניו אלא
מפני שנחתך בנשיא מדיקאמר אני
אינו כדאי ש"מ דאילו היה כדי שיהי
תלמידו הוה ליה למיקס: ה"ק.
כלומר אינו כדי דקאמר ללא משום
גדולת תורה הוא אלא מפני שהוא
אביו קאמר דאין אב כדי לעמוד
מפני הבן: **רכוב כמהלך דמי.** רבו
רכוב כמהלך דמי זרריך לעמוד מפניו:
או לאו. כמהלך דמי אלא כיושב
דכתיב דידיה אזלין והא קא יתיב:
ה"ג להך דרייתא דת"כ **טמא** ושב
החם האילן וטהור עומד טמא טמא
עומד החם האילן וטהור יושב טהור
ואס ישב הטמא הטהור **טמא** וכן
באבן המנוגעת. ויליף לה מקרא דאין
מזורע מטמא טהור הנכנס עמו
לאהל אלא א"כ יושב המזורע. ורישא
דכתיבתא הכי איתא ממוך למתנה
מושב **מושב** טמא מכאן אמרו הטמא
יושב תחת האילן כו': **טמא עומד**
החם האילן וטהור יושב טהור.
דישיבת טהור לא מהני מידי אלא
ישיבת טמא: **וכן באבן המנוגעת.**
ואדם נושאה תחת האילן וטהור יושב
תחת האילן לא נטמא הטהור עד
שישב נושא האבן ואס ישב נושא האבן
נטמא הטהור ואפי' הוא עומד: זאס
אומרים. מדקמני וכן באבן המנוגעת:
רכוב כמהלך דמי. ללאו בתריה דידיה
אזלין אלא בתר בהמה הנושאתו דהא
הכא לא בתר אכן אזלין אלא בתר
אדם הנושאה אזלין דחי בתריה ידיה
אזלין אפילו לא ישב נושאה נטמא
הטהור דהא איהי מיתב יבצא בחיקו

נאיון הש"ס
גמ' יושב תחת האילן
וטהור בר. ע"י יצמות דף
קג ע"ב מ"ח מ"ח סי' כ"ג סמג:

הגהות הגר"א
[א] גמ' טמא יושב בו,
ע"י גנוסם המנאל דכרית
דף ט:

מוסף רש"י
שלא יטרח. אס יכול
לכת דרך חתמה של עימד
אין הצנור (יעיל רב.).
מורא זו קימה. כבוד
תמיס (תגינה ה.). פני
דברייתא הכי איתא ממוך למתנה
ה.). טמא עומד תחת
האילן ולא נושא את
החם קאי. דמת לא שג
עומד ולא שג יושב ולא
מזורע קמני לה בת"כ דגל
גדה ישב ממוך למתנה
משום (בדכות כה.). לייט
עלה אביו. כל שסמון
על זה (לקחו טא.).

מוסף תוספות
א. שהיו מקפידין אפילו
בסעודה. מוס' הרא"ש.
ב. לא בפרשת קדושים
ולא בפרשת כי תצא. מוס'
י"ז ג. ומורא רבן כמורא
שמים. מוס' הרא"ש וכן
הא. תמוס' דפסורה.
ד. שלא היית והיר
במשקלות. מוס' הרא"ש.